

Soma, a sün és az alma

Soma, a sün szeretett volna almát enni. Vágyakozva nézte a piros, mosolygós almákat a fa tetején. Mivel el nem érte őket, ezért beállt a fa alá, és várta hogy egy-egy alma a hátára pottyanjon. Lekuporodott hát a fa alá, és várakozott.

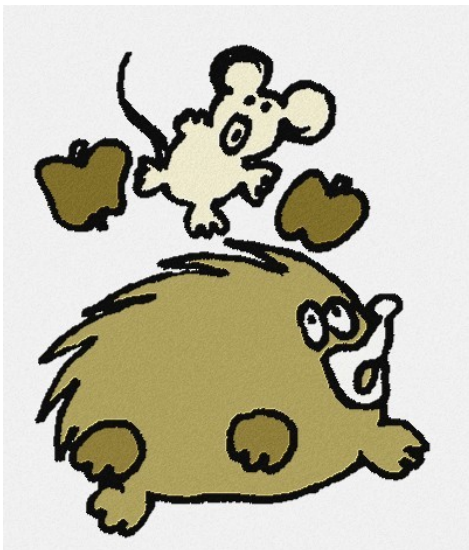
Türelmének meg lett a gyümölcse, nemsokára három darab alma virított a tuskéin. Szerette volna megenni a három mosolygós almát, de mivel azok a hátán voltak, ezért nem tudta megfogni őket. Nagyon szomorú lett. Lám, itt vannak a piros almák, szinte karnyújtásnyira, és mégsem haraphat egy falást sem!

Így lógatta sokáig az orrát. Egyszer csak arra bandukolt egy kicsi egér, aki eleséget keresve az almafához igyekezett. Épp azon tanakodott, hogyan szerezhetne almát a fáról, mikor hirtelen a szeme előtt termett három piros gyümölcsből! Nagyon megörült a kis egér, és azon nyomban mászni kezdett a sün tuskéi közé, amit fűszálaknak vélt.

A süni érezte, hogy valaki rámászott a hátára, nagyon megijedt, és körbe-körbefutkározott

rémületében. Az egér is megszeppent, és hangosan kérlelni kezdte a tuskést:

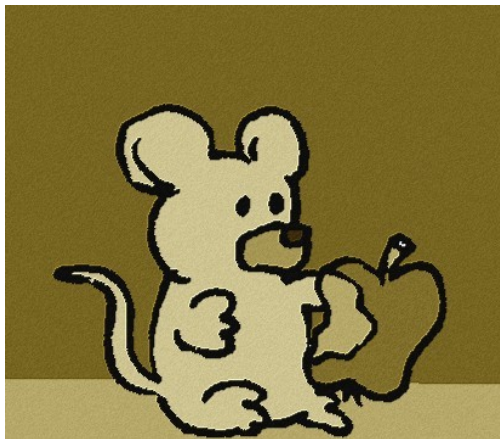

- Ne bánts, kérlek! Csak az almából szerettem volna enni! Észre sem vettem, hogy a tied!
Légy szíves, állj meg, és tegyél le!

Megkönnyebbült a sün is. Megállt és hagyta, hogy a lispás fülű egér lemásszon róla. Eszébe jutott, hogy talán a kis egér segítene neki leszedni az almákat a hátáról. Meg is kérte hát:

- Ha leadogatod az almákat a hátamról, megosztozunk rajta!

A kis egér ujjongott örömeiben. Korgó gyomorral gondolt az előtte álló pompás alma-
uzsonnára.

Letepeledtek hát az almafa tövébe, testvériesen elosztottak a három almán. A finom gyümölcs csak úgy ropogott a foguk alatt!

Írta és rajzolta:
Pálfi Dénes